

Posudek oponenta na diplomovou práci Radky SUCHÉ *Deníková a autobiografická próza Julienu Greena*

Předložená studie je kupodivu vůbec první diplomovou prací věnovanou Julienu Greenovi na Ústavu románských studií, takže o užitečnosti zvoleného tématu nelze pochybovat. Autorka se rozhodla zkoumat Greena diaristu a autora autobiografií, z čehož vyplývá i volba metodologie a sekundární literatury (Lejeune, Doubrovsky, Gusdorf, užitečný by byl v tomto ohledu i Colonna).

Úvodní kapitola práce je věnována stručné rekapitulaci západních dějin autobiografie i deníku, definicím těchto žánrů i jejich místu v Greenově tvorbě. Stěžejní část studie pak podrobněji zkoumá spisovatelovu produkci z let 1958-1967, kdy pracoval na autobiografiích i deníku současně.

Vzhledem k rozsáhlosti Greenovy tvorby autorka musela provést určitou selekci a do korpusu zařadit jen některá díla. Dalo by se sice namítnout, že zvolené autobiografie (*Partir avant le jour, Mille chemins ouverts, Terre lointaine*) popisují spisovatelovo mládí, tedy zcela jiné období, než jaké zachycuje souběžně psaný deník (v něm je Greenovi kolem šedesáti), nicméně Radka Suchá se ve svých analýzách zaměřuje spíše na tematické srovnávání. Z něj jasně vyplývá zajímavá souvislost a patrně nejdůležitější teze předložené práce, a sice fakt, že zatímco *Deník* je převážně věnován autorovu vnitřnímu prožívání víry, autobiografie zachycuje i Greenovo postupné odhalování vlastní sexuality a pozdní zasvěcování do tělesnosti, která byla v dětství do značné míry potlačena puritánskou matkou. Autobiografie tak doplňují *Deník* o informace a dimenze, které v něm nejsou obsaženy, nebo, přesněji řečeno, oba typy textů jsou komplementární a nezbytné pro pochopení Greenovy rozporuplné osobnosti v celé její šíři.

Kromě výše zmíněných oblastí spirituality a erotiky, které často bývají voleny jako klíče ke spisovatelově tvorbě, autorka zmiňuje i další témata, jimž se Green diarista věnoval za téměř sto let každodenního psaní: reflexe doby, vlastní četba, spisovatelova „tvůrčí dílna“ atd.

Radka Suchá ve své studii prokazuje solidní znalost analyzovaných textů a o zvoleném autorovi se vyjadřuje se sympatickou směsí akademické zvědavosti na jedné straně a taktu (nezbytného pro jakékoli rozpravy o intimních věcech jiného člověka, byť i významného autora) na straně druhé. Julien Green z jejího textu vychází jako osobnost upřímná, otevřená, citlivá, často dojemná (viz pasáže o vztahu k matce), smyslová až smyslná, s jakousi až pohanskou schopností mysticky splynout s přírodou, zároveň však hluboce a „vášnivě“ věřící v katolickém slova smyslu (některé pasáže silně evokují svatého Augustina), konzervativně smýšlející v liturgických záležitostech, ale vždy připravená svou vlastní víru prověřovat a kriticky reflektovat. Po přečtení diplomové práce má člověk chuť znovu si *Deník* projít.

Po formální stránce je studie napsána kultivovanou češtinou bez vážnějších závad. Z opakujících se pochybení vybírám pouze následující výčet:

Pozor na interpunkci u vložených vedlejších vět: „... a každý, kdo píše autobiografii po Rousseauovi, se vůči...“ (s. 10); „často zmiňuje, jakým dojmem na něj zapůsobily jednotlivé knihy, a poznamenává si...“ (s. 38)
Další chyby v interpunkci jsem vyznačila přímo do práce, abych je zde nemusela vypisovat.

Z důvodů srozumitelnosti i aktuálního členění není dobré odsouvat sloveso až na samý konec věty. Jeden příklad za všechny: „Nakonec však alespoň částečné naplnění původního poslání ve své stávající existenci **nachází**.“ (s. 28)

Autorka má občas sklon k postpozicím vlastních jmen, kterým přivlastňuje: raději „Lejeunova snaha“ než „snaha Lejeuna“. (s. 11)

V křesťanské perspektivě, která je Greenovi vlastní, bych určitě psala „**B**oží perspektiva“ (s. 13); „mírnost **B**oží“ (s. 27) atd.

Překlepy:

„confessions religieuses“ (s. 21); „názvané“ (s. 21); „que'une chose“ (s. 27); „Jaquesem Maritainem“ (s. 36); na konci strany 36 chybí v syntagmatu „by“; na konci strany 44 chybí „a“ v „il y a“; „tento nával pomíjivého štěstí je ostatně v autobiografii často zmiňovaným prožitkem v autobiografii“ (s. 60); „Bethovenovy“ (s. 60); „zkušeností“ (s. 60) atd.

Pozor na zájmena „jeho“ versus „svůj“: „Green tím, že se v deníku o otázkách spojených se **svým** tělem a sexualitou zmiňuje...“ (s. 46)

Pozor na skloňování číslovek: „při analyzování všech **tří** částí“ (s. 47)

Diplomová práce Radky Suché je po mém soudu velmi kvalitní a profesionálně napsaná, zabývá se dosud nezpracovaným tématem a přináší zajímavá srovnání Greenovy tvorby diaristické a autobiografické. Proto ji vřele doporučuji k obhajobě s navrženým hodnocením „výborně“.

V Praze dne 11. 9. 2012

PhDr. Eva Voldřichová Beránková, Ph.D.